

Győri Ítéltábla

Pf.III.20.143/2022/8/I.

A Győri Ítéltábla dr. Horváth Márk ügyvéd (Cím10) által képviselt Felperes1 I. rendű, Felperes2 IV. rendű (mindannyian Cím1) perújított felpereseknek, dr. Palásthy Julianna ügyvéd (Cím5) által képviselt Alperes1 (Cím2) perújító II. rendű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében az alperes által kezdeményezett perújításban a Veszprémi Törvényszék 2022. május 18. napján kelt 7.P.20.172/2021/37. szám alatti ítélete ellen a perújító alperes által 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a perújító alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és IV. r. perújított felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 635.000 (Hatszázharmincötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a perújító alperest, hogy fizessen meg az 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60. nap szerinti esedékesség mellett. Tájékoztatja az ítéltábla a perújító alperest az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jelen jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint saját adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek a Veszprémi Törvényszék előtt 1.P.20.665/2013/14. sz. alatti perben – a továbbiakban alapper - keresetükben az I. r. felperes tulajdonában álló, helység1 helyrajzi szám1 hrsz. alatt felvett ingatlan áramellátását biztosító villamos földkábel jogellenes megsemmisítésével okozott vagyoni és nem vagyoni káruk megfizetésére kérték kötelezni a perújító alperesi jogelődöt. A perújító alperesi jogelőd a perben érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő. A Veszprémi Törvényszék a 2014. szeptember 2. napján jogerőre emelkedett 1.P.20.665/2013/14. sz. alatti ítéletével kötelezte a perújító alperesi jogelődöt, hogy fizessen meg a perújított I. r.

felperesnek 18.061.000 forint, a néhai perújított II. r., a néhai perújított III. r. és a perújított IV. r. felperesnek személyenként 7.024.000 forintot, valamint az I-IV. r. felpereseknek - mint egyetemleges jogosultaknak - 610.475 forintot és annak késedelmi kamatait, továbbá 1.270.000 forint perköltséget, míg külön felhívásra az államnak 1.500.000 forint illetéket.

[2] Az alapper bírósága a tényállást az alperes jogellenes magatartása körében a birtokháborítás iránt indított előzményi per (a továbbiakban előzményi per) jogerős részítése (Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.010/2012/11. sz.) alapján állapította meg. Az előzményi perben a bíróság jogerős részítéletével a birtokháborítás megszüntetése iránti keresetet elutasította, megállapítva, hogy az I. r. felperes nem követett el birtokháborítást a kábel lefektetésével. Az ekként megállapított tényállás szerint az I. r. felperes 1979-ben megvásárolta a helységi helyrajzi szám1 hrsz-ú ingatlant, majd 1980-ban nyaraló építésére kapott építési engedélyt. A megépítendő épület áramellátását néhai testvérének (az alperesi jogelőd házastársának) tulajdonában álló szomszédos (helységi helyrajzi szám2 hrsz-ú) ingatlanon keresztül húzódó villamosvezeték biztosította oly módon, hogy a vezeték az alperesi jogelőd néhai házastársának hozzájárulásával az alperesi jogelőd és néhai házastárs ingatlanán keresztül földkábelként vezették a kijelölt nyomvonalon az I. r. felperes telkére. A felperesek, valamint az alperesi jogelőd és néhai házastárs között a családi jó kapcsolat a 2000-es évek elejére megromlott. Az alperesi jogelőd és néhai házastárs 2001-től azt kezdte követelni, hogy a felperesek szüntessék meg a villamos földkábelt, majd 2002-ben a helységi Városi Bíróság előtt birtokháborítás megszüntetése iránt indítottak pert (a továbbiakban: előzményi per) a felperesek ellen, azt állítva, hogy a földkábelt az I. r. felperes tudtuk és beleegyezésük nélkül építette ki az ingatlanuk területén. A per befejezése előtt 2004 tavaszán az alperesi jogelőd és néhai házastárs a felperesi ingatlan áramellátását biztosító villamos földkábelt felszedte és kidobta. A földkábel nyomvonalát pedig házi szennyvízcsatornájukkal, illetve kerítésükkel építették be, így a villamos földkábel helyreállítása az eredeti nyomvonalon lehetetlenné vált.

[3] Az I. r. felperest a megszüntetett áramvételezési csatlakozás pótlása kapcsán ért vagyoni kárt név1 költségvetési főösszesítője, míg az egyéb költségeket a felperesek által becsatolt számlák alapján állapította meg. A felperesek nem vagyoni kártérítési igénye alapjául szolgáló tényeket - ellenkérelem hiányában - a felperesek előadásának alapulvételével állapította meg és a nem vagyoni kár összegét is a kereset szerint határozta meg. Az ennek során elfogadott tényállás szerint a felperesek 2004 tavaszát követően az áramellátás nélkül maradt nyaralót nem tudták lakni, művészeti tevékenységüket nem tudták helységi1en gyakorolni. A III. és IV. r. felperesek magánéleti kapcsolatai megfelelő lakhatás hiányában tönkrementek. A III. r. felperes az ingatlan áramellátásának megszüntetését követően agyvérzést kapott, azóta is fekvőbeteg, a II. r. felperes ápolja. A felperesek ingatlanának állaga folyamatosan romlik, áramellátás hiányában nagyobb volumenű karbantartási, felújítási munkákat végezni nem tudtak.

II.

[4] A 2015. március 2-án postára adott, a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja alapján előterjesztett perújítási kérelmében a perújító alperes jogelődje a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy nem tanúsított jogellenes magatartást, a felpereseket kár – az eljárás tárgyát képező ingatlan áramellátottságának

hiányával összefüggésben – nem érte, az állított hátrányok és az áramellátás hiány közötti okozati összefüggés sem áll fenn.

[5] Az önhiba hiánya kapcsán arra hivatkozott, hogy férje halálát követően olyan mély depresszióba esett, hogy érdekeit nem tudta érvényesíteni, pszichiátriai kezelés alatt állt, még öngyilkosságot is megkísérelt. Az alapperben ugyan az általa a perújítási kérelme alapjaként megjelölt iratok egy része – az előzményi perre is figyelemmel - rendelkezésre állt, azonban a bíróság ezeket nem bírálta el és csak a valóban elbírált bizonyítékok nem vehetők figyelembe a perújítás során.

[6] Az alapperben el nem bíralt tényként az alábbiakra hivatkozott:

[7] -A perújított II-III-IV. r. felperes keresetösségi joga nem is állt fenn, mert a kérdéses ingatlanok csak a perújított I. r. felperes volt a tulajdonosa.

[8] -Magatartásuk nem volt jogellenes. Tanúkkal kívánta igazolni, hogy a földkábel elhelyezésére a férje és az ő hozzájárulása nélkül került sor. A földkábel lefektetéséhez a hozzájárulás egyébként is írásbeliséghez volt kötve, alakszerű hozzájárulás pedig nem született. A házastársa által 2001. augusztus 29-én az szolgáltatóhoz írt levél is azt igazolja, hogy soha nem járultak hozzá földkábel fektetéséhez, csak szívésségi áramvételezésről volt szó.

[9] -A földkábelrel történő csatlakozás eleve szabálytalanul került kialakításra. Az átvágott kábel nem felel meg a szabványoknak, s nem is az ő telkén haladt a nyomvonala. Amennyiben pedig szabványosan kialakított volt a kábel, akkor egy ismeretlen rendeltetésű kábel került elvágásra. Ezt csak közvetlenül a perújítási kérelem előterjesztését megelőző hétvégén, egy szakemberrel történő egyeztetés alapján tudta meg. Ezt igazolandó csatolta név2 okleveles villamosmérnök „szakértői vélemények” nevezett iratát.

[10] -A földkábelt 2004. évben nem ő, vagy néhai házastársa vágta el, hanem feltehetően az áramszolgáltató szüntette meg jogosulatlan áramvételezés miatt. tanúl és tanú2 tanúk révén igazolni tudja, hogy a vezetéket nem ők vágta el. Ezt igazolja az is, hogy a perújított I. r. felperes is ismeretlen tettes ellen tett feljelentést 2004-ben Az ekkor kelt nyomszakértői vélemény és annak kiegészítése sem igazolja azt, hogy ő, vagy néhai házastársa vágta volna el a vezetéket.

[11] -Az áramellátás hiánya és a felperesek által jelzett kárigény alapjaként megjelölt hátrányok közötti okozati összefüggés hiányzik. A felperesek lakhatása a per tárgyát képező ingatlanon kívül megoldott volt. Az épület nem az áramellátás hiánya miatt volt lakhatatlan. Az I. r. felperes az 1980-ban kezdődő építkezést soha nem fejezte be, az épületre használatbavételi engedélyt nem kért, s szennyvízközmű hiányában nem is kaphatott volna. Az építésrendészeti eljárás iratai igazolják, hogy a felperesek 1985 óta nem végeztek a tárgyi épületben engedélyköteles építési munkát. Időközben a jegyző az engedély nélkül használt épület használatának megszüntetésére való kötelezést is bejegyeztetett az ingatlan-nyilvántartásba.

[12] -Az áramellátás – más módon - a közútról egyszerűen biztosítható lett volna. 2021. évi saját igénybejelentésükre az áramszolgáltató 755.650 forint kiépítési költséget igazolt vissza.

-Álláspontja szerint önmagában az is megalapozza a perújítási kérelmet, hogy a kártérítés összegszerősége körében a bíróság bizonyítást nem folytatott le. Az alapeljárásban nem vizsgálták a nem vagyoni kárigény alapjaként előadott tények valóságát, azt, hogy valóban az áramellátás hiánya miatt nem alapított családot a IV. r. felperes, illetve kapott agyvérzést a III. r. felperes. Nem áll az áramszolgáltatás hiányával okozati összefüggésben a felperesek külső kapcsolatainak leépülése, egészségük és családi életük megromlása Valótlan az az állítás is, hogy az áramellátás hiánya volt az oka annak, hogy a felperesek nem tudták közös (ötvös) hivatásukat gyakorolni a nyaralóban, eleve nem akartak ott a hivatásuknak megfelelő tevékenységet folytatni, amit igazol az, hogy az áramszolgáltató felé is csak háztartási célú igénybejelentéssel éltek.

III.

[13] A felperesek a perújítási kérelem megengedhetőség körében történő elutasítását, érdemben a perújítási kérelemben megtámadott ítélet hatályában fenntartását kérték.

[14] Arra hivatkoztak, hogy az önhiba hiánya nem állapítható meg, a perújító alperesi jogelőd rövid ideig tartó kórházi kezelése nem lehetett akadálya annak, hogy a több, mint 8 hónapig tartó alapeljárásban jogait érvényesítse. A perújítási kérelemben nem került megjelölésre el nem bírált tény, vagy bizonyíték. Az előzményi perben ugyanis teljeskörűen feltárássra került a tényállás, az alapper bírósága pedig előzményi per teljes anyagát a per tárgyává tette, így az abban szereplő bizonyítékok is értékelésre kerültek, nem tekinthetők új, el nem bíralt bizonyítéknak. A valóban új bizonyítékként csatolt „szakvélemény” nem fogadható el bizonyítékként, mert jogellenesen készült (az ingatlanuk helyszíni szemléjére a távollétükben, értesítésük nélkül került sor), annak kiállítója nem is szakértő, s a perújító alperesi jogelőddel közeli hozzátartozói viszonyban áll, így el sem járhatott volna.

[15] Az előzményi per jogerős részitélete a perújító alperesi jogelőd kártérítési felelősségét már megállapította, így az alapperben ezt már nem kellett vizsgálni, de nem is kellett a perújító alperesi jogelőd saját cselekvőségét bizonyítaniuk. Kizárólag családi okból tettek ismeretlen tettes ellen feljelentést. Az 1985-ben - megállapodás alapján - lefektetett, 1986-ban az áramszolgáltatásba bekapcsolt, majd 2004-ben jogellenesen megszüntetett földkábél azonos volt. Az előzményi per másodfokú bírósága a mindenkor elsőfokú bíróságot utasította a vezetékjog vizsgálatára és ez irányadó volt az alapperben is. Az építésügyi hatóság által 1980-ban engedélyezett vezetékjog máig él.

[16] Közömbös, hogy ki volt a tárgyi ingatlan tulajdonosa, családként közösen építkeztek és akartak a nyaralóba beköltözni. Azt többlakásos lakóingatlanként és ötvösművészeti műhelyként akartak használni. Az ötvösművészeti műterem létesítéséhez minisztériumi engedéllyel rendelkeztek, hasonló engedélye volt az alperesi jogelőd néhai házastársának is, ugyancsak háztartási célú áramigénylés mellett.

[17] Az ingatlan jelenleg az áramszolgáltatás hiánya miatt befejezetlen és nem lakható. A használatbavételi engedély hiányának oka - műszaki és jogi szempontból – egy ideig a szennyvízelvezetés hiánya volt, de ez elhárult, időközben - az áramszolgáltatáson kívül - minden közműre érvényes közműszerződéssel rendelkeznek. A kárenyhítési kötelezettségüknek eleget tettek. Előbb a perújító alperesi jogelőd házastársa kérésére kialakított földkábeles áramvezetés magas költsége, majd azt követően a perlekedés költsége emésztette fel tartalékaikat. Emellett az áramszolgáltatás újra történő kiépítése - a megváltozott jogszabályi feltételek mellett - jóval drágább lett, ez az alapperben igazolta név1 költségkimutatása, melyet az alapper bírósága is elfogadott.

IV.

[18] 2016. február 15-én a II. r. felperes, 2019. június 13-án a III. r. felperes, 2020. június 3-án a perújító alperesi jogelőd halálozott el. A félbeszakadt eljárásban az elsőfokú bíróság 2021. február 13-án jogerőre emelkedett végzésével megállapította a jogutódlást, a II. r. felperes jogutódai az I. és IV. r. felperesek, a III.r. felperes jogutóda az I. r. felperes, az alperes jogutóda a II. r. alperes.

[19] A jogutódlást követően az elsőfokú bíróság ítéletével a Veszprémi Törvényszék 1.P.20.665/2013/4. számú jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Kötelezte a perújító alperesi jogutódot (mint II. r. alperest), hogy fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 1.270.000 Ft perköltséget, az államnak 217.500 Ft szakértői díjat, 4.940 Ft tanúdíjat, valamint az adóhatóság külön felhívására 1.500.000 Ft illetéket. Kötelezte az I. és IV. r. felperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 48.000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési illetéket az adóhatóság felhívására az államnak.

[20] Ítéletében rámutatott, hogy a félbeszakadás (2016. február 15-től 2021. február 13.) tartama alatt tett valamennyi a per érdemére vonatkozó bírói rendelkezés – közte a perújítást megengedő első- és másodfokú határozat –, illetve a felek által teljesített minden perbeli cselekmény hatálytalan volt. Emiatt a perújítás feltételei közül az önhiba hiánya vizsgálata kapcsán lefolytatott orvosszakértői bizonyítás is az. A szakértői bizonyítás megismétlését arra hivatkozással nem tartotta szükségesnek, hogy az az önhiba hiányának alátámasztásához nem volt szükséges. A perújító alperesi jogelőd által benyújtott orvosi iratok és a kezelőorvosok tanúvallomása megfelelően valószínűsítette azt, hogy a perújító alperesi jogelőd az alapper teljes tartama (2013. június 24 – 2014. május 19.) alatt akadályozott volt érdemi védekezésében. 2013. 12.31. napján benyújtott beadványában tájékoztatta a bíróságot pszichiátriai kezeléséről, s arról, hogy ügyvédet fizetni nem tud, s orvosi igazolást csatolt arra vonatkozóan, hogy amíg állapota nem javul, bírósági tárgyaláson sem tud részt venni. Igazolt volt az öngyilkossági kísérlete, pszichiátriai okból történő kórházi fekvőbeteg kezelése, majd pszichiátriai gondozása is.

[21] Az önhiba hiánya miatt a perújítási kérelemben előadottakat - az alábbi korlátok között - értékelte.

[22] Abból indult ki, hogy a perújító alperesi jogelőd birtokvédelmi keresetét jogerősen elutasító (perújítással már nem érinthető) előzményi per jogerős részítélete ítélt dolgot képez a vonatkozásban, hogy a földkábel használatára a perújított I. r. felperesnek jogcíme volt, így

birtokháborítást nem követett el a kábel lefektetésével. Az előzményi per alperese (jelen per I. r. felperese) kártérítés iránti viszontkeresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés viszont hatályon kívül helyezésre került, így a jogerős részítélet a perújító alperesi jogelőd kártérítési felelősségével kapcsolatos okfejtéséhez – a perújított felperesek érvelésével szemben - nem fűződött anyagi jogerő hatás. A jogerős részítélet nem arra utalt tényként, hogy a vezetékben konkrétan a perújító alperesi jogelőd vagy annak néhai házastársa okozott kárt, csupán arra, hogy a vezeték használata az ő ingatlanukon belül hiúsult meg. Minden alapot nélkülözőnek minősítette azt a felperesi álláspontot, hogy az előzményi per másodfokú bíróságától az alapper bírósága bármilyen iránymutatást kaphatott volna, hiszen az előzményi per másodfokú határozata nem az alappert tárgyaló törvényszékre vonatkozott.

[23] A perújítás korlátai kapcsán rámutatott, hogy a perújítás tárgya a határozat ténybeli felülbírálata és nem a jogalkalmazási hibák kiküszöbölése, így jogkérdésben perújításnak helye nincs. Kizárólag a perújítás alapját képező nívum (új tény, illetve bizonyíték) alapján levonható eltérő jogi következtetésnek lehet jelentősége. Emiatt csak a jogerős ítéleti tényállást kiegészítő, vagy azt cáfoló olyan tény állítása és bizonyítása releváns, mely alapján - az elbírált tényekkel és bizonyítékokkal való egybevetés eredményeként – a korábbtól eltérő jogi következtetésre juthat a bíróság. A nem új tényből és bizonyítékból következő eltérő jogi érvelés nem vehető figyelembe. A ténykérdés-jelleg hiánya miatt figyelmen kívül maradnak az alapper kapcsán a perújítási kérelemben sérelmezett anyagi és eljárási jogi jogszabálysértések is.

[24] Kiemelte, hogy a felek közötti jogviszonyra vonatkozó anyagi jogi szabályok határolják be a perújítási eljárásban jelentőséggel bíró tényeket, a nem ezekre irányuló bizonyítás nem vezethet a félre kedvezőbb eredményre. (BDT.2011.2569.) Az anyagi jog alapján ekként behatárolt körben jelentősége volt a jogellenes magatartás hiányának (a földkábel nem a perújító alperesi jogelőd érdekkörében került elvágásra, azt a szolgáltató semmisítette meg); a perújító alperesi jogelőd magatartása és a kár közötti okozati összefüggés hiányának, azaz annak, hogy az ingatlan az áramellátás hiányától eltérő okból volt használhatatlan; az immateriális hátrányok hiányának; a kárelhárítás vagy kárenyhítés elmulasztása kapcsán pedig annak, hogy az áramellátás biztosítható a közútról is.

[25] A jogerős ítélet szerint a perújító alperesi jogelőd kártérítési felelősségének elemei közül a jogellenes magatartás az előzményi per jogerős részítéletének tényállásából eredő következtetésen, a vagyoni kár összege a perújított felperesek által csatolt okirati bizonyítékon, míg a személyhez fűződő jogok megsértése, az immateriális hátrány, valamint az okozati összefüggés a perújított felperesek - perújító alperesi jogelőd által nem vitatott - tényállításain alapult. Abból indult ki, hogy az alapperben a bíróság ún. „mulasztásos” ítéletet hozott, bizonyítás csak szűk körben folyt. Az alapper bírósága ugyan beszerezte az előzményi per iratait, de az ott keletkezett bizonyítékokat sem egyenként, sem összességében nem értékelte. Emiatt a felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy az előzményi perben felmerült valamennyi tény és bizonyíték elbíráltak minősül az alapperben is. Ugyanakkor a perújító alperes azon koncepciója is téves, hogy a perújítás megengedése feléleszti a felperesek bizonyítási kötelezettségét. Az alapperben állított, de a perújító alperesi jogelőd vitatása hiányában nem bizonyított tények vonatkozásában a perújításban a perújított felpereseket bizonyítási kötelezettség nem terhelte, csak a perújító alperes kérelmében szereplő nívumokkal szemben volt lehetőségük ellenbizonyításra.

[26] Az elbíráltság tekintetben az alapperbeli jogerős ítélet indokolása az irányadó. Elbírált az abban megemlített tény és bizonyíték, valamint az indokolásban kifejezetten nem szerepeltetett azon bizonyíték, melynek kapcsán az indokolásból következtetni lehet annak elbírált jellegére. Nem minősült emiatt elbírálatlan ténynek az, hogy az I. r. felperes volt az eljárás tárgyát képező ingatlan egyetlen tulajdonosa. Az alapper jogerős ítéletének tényállása tartalmazza azt, hogy az I. r. felperes vásárolta meg az ingatlant. A II. - IV. r. felperések aktív perbeli legitimációja egy elbíralt tényen alapuló olyan jogkövetkeztetés, mely nem alap a perújításra.

[27] A vezetékJog hiánya, a bekötés és a vételezés szabálytalansága körében előadottak amiatt nem bírtak jelentőséggel, mert a perújított felperések erre vonatkozó alapperbeli megállapítási keresetei – a kereset módosítása folytán – a jogerős ítélettel nem is kerültek elbírálásra. A vezetékJog hiánya körében kért szakértői bizonyítás egyrészt emiatt, másrészt amiatt volt mellőzendő, mert ez jogkérdésnek minősül.

[28] A bírói gyakorlat szerint az elkéshten - azaz a perújítás szubjektív 6 hónapos és/vagy objektív 5 éves határidején túl - egy már folyamatban lévő perújítási eljárásban sem lehet a perújítási kérelemben megjelölt tényekhez és bizonyítékokhoz képest újabb tényt állítani, újabb bizonyítékot szolgáltatni, azt a bíróságnak figyelmen kívül kell hagyni. A konkrét esetben ilyennek minősül a kárelhárítási, kárenyhítési kötelezettség megsértése kapcsán az, hogy a felperesi ingatlan áramellátása más módon (közútról való bekötéssel) is lehetséges. Erre a perújító alperesi jogelőd csak 2015. május 22. napján érkezett beadványában - a 6 hónapos szubjektív határidőn túl – hivatkozott. Ettől eltekintve is bizonyítatlan maradt e téren a felperések mulasztása.

[29] A jogerős ítéletben megállapított kár összezszerűségét is elkéshten - még a 2021. március 29-én előterjesztett összefoglaló iratában is csak általánosságban - vitatta a perújító alperes, de a kár összegét cáfoló konkrét tényt nem állított, ilyen bizonyítékot nem szolgáltatott. Az áramvételezés újbóli kialakításának költsége kapcsán az alapper bírósága által bizonyítékként elfogadott (név1 által készített) költségvetési összesítővel kapcsolatban csak 2021. szeptember 24. napján (20. számú beadvány) tett a perújító alperesi jogutód észrevételt, a kár összegét cáfoló bizonyíték pedig csak 2022. január 17. napján (31. sz.) került előterjesztésre.

[30] A kár összege, az immateriális hátrány léte és annak oka kapcsán a perújító alperes nem szolgáltatott a jogerős ítéletben megállapítottakat cáfoló bizonyítékot.

[31] Az emiatt relevánsként fennmaradó kérdések közül a perújító alperes nem bizonyította a kábelt elvágó személyét, illetve azt, hogy a kábel elvágására nem az ő és a házastársa tulajdonát képező ingatlanon került sor. A nyomozati eljárás hivatkozott iratai (feljelentésről készült jegyzőkönyv, nyomszakértői vélemény) nem volt alkalmas a jogerős ítéletben ezzel kapcsolatban szereplő tényállás megdöntésére. A perújító alperes volt házastársa 2001. augusztus 29-én kelt, az szolgáltatól-hez intézett levele ugyan utal arra, hogy a szomszéd vágta el a kábelt a fűnyírójával, de önmagában e levél nem alkalmas eltérő tényállás megállapítására.

[32] A perújító alperes által csatolt hatósági határozatok nem igazolták azt a tényt, hogy a kérdéses ingatlan nem az áramellátás megszűnése miatt, hanem más okból volt lakhatatlan. A használatbavételi, illetve fennmaradási engedély hiánya a polgári jogi (kártérítési) jogviszony körében nem releváns. Önmagában ez nem zárja ki a használat fizikai lehetőségét és tényét. A felperesek részletesen előadták, hogy az építési engedély kiadásától az áramszolgáltatás megszüntetéséig (2004-ig) milyen körülmények akadályozták az épület befejezését, ezek elhárulta után pedig önmagában az áramellátás hiánya is nyilvánvaló akadálya volt a további építési munkák elvégzésének, a fennmaradási engedély beszerzésének. Emiatt nem bizonyított az, hogy a hétvégi ház az áramellátás megszüntetése nélkül is lakhatatlan lenne.

V.

[33] A perújító alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet perújítási kérelmének megfelelő megváltoztatását, és a felperesek másodfokú perköltségben marasztalását, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítását kérte.

[34] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság jogsértően, illetve egyáltalán nem értékelte a rendelkezésre álló peradatokat.

[35] A rendőrségi vizsgálat alapján nem volt megállapítható, hogy a perújító alperesi jogelőd vagy az ő néhai házastársa bármilyen kábelt megszüntetett, elvágott volna (Jogellenesség hiánya).

[36] Az ingatlan használatának elmaradása nem függ össze az áramszolgáltatás hiányával. Az eljárás során végig hivatkozott arra, hogy az épület használhatósága és – az építési jog szempontjából – a használatbavétel jogi lehetősége nem választható el egymástól, de ezt az elsőfokú bíróság nem fogadta el. Az ingatlan - a nyílászárók és a burkolatok hiánya miatt - az áramellátás biztosítottsága esetén is lakhatatlan lett volna, fenti hiányosságok pedig nem az áramellátással összefüggőek. E téren az elsőfokú ítélet okozati összefüggéssel kapcsolatos (56) pontja logikai ellentmondást is tartalmaz, hiszen amennyiben az elsőfokú bíróság szerint a használat fizikai lehetősége most is adott, s a felperesek használják is az ingatlant, úgy kérdéses, hogy mint alapul a kárigényük. Életszerűtlen, hogy a 24 éve készülő épületet éppen az áramszolgáltatás megszűnésekor kívánta befejezni az I. r. felperes. Ezt semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, ellenkezőjét igen (lejárt építési engedély, szemle, határozat). A felperesi ingatlan áramellátása pedig más módon is biztosítható lett volna, ezt az áramszolgáltató iratával igazolta.

[37] A régi Pp. - szemben az új Pp-vel – a perújítási kérelem megváltoztatását nem tiltja, így erre lehetősége volt az érdemi határozat meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig, emiatt az az eljárás során általa előadottakat, a fentiekre vonatkozó okirati bizonyítékokat (hatósági szemle, végzés, építési engedély), a vagyoni és nem vagyoni kár hiányára vonatkozó nyilatkozatait és bizonyítékaikat az elsőfokú bíróság nem hagyhatta volna figyelmen kívül.

[38] Bár a bíróság a kártérítés vagy egyéb tartozás összegét, ha az a szakértői vélemény, vagy más bizonyíték alapján nem állapítható meg, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozhatja meg, ugyanakkor az általános kártérítés talaján megítélt összeg vonatkozásában is kérhető perújítás keretében az ítélet megváltoztatása. A felperesek kárigénye a magyar ítélkezési gyakorlatban kirívóan magas összegű volt. Az alapperben eljáró bíró - vitatás hiányában is - el kellett volna, hogy utasítsa a keresetet, nem lehetett volna bemondásra megítélni ilyen magas összegeket.

[39] Sem az alapperben, sem az elsőfokú eljárásban nem álltak rendelkezésre bizonyítékok a felpereseket ért kárra vonatkozóan, a nem vagyoni kár körében sem került sor bizonyítás felvételére. A per újratárgyalása ellenére az elsőfokú eljárásban sem került sor az elmaradt bizonyítás pótlására.

[40] Sérelmezte, hogy nem tett eleget az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének az 1/2009. (VI.24.) PK. vélemény 2-4. pontjában foglalt tartalommal. Nem adott tájékoztatást arról, hogy - a jegyzőkönyvi felhívással ellentétben - a perújítás során nem éled fel a felperesek bizonyítási kötelezettsége. Sem az alapperben, sem az elsőfokú eljárásban nem került sor legszükségesebb tájékoztatásra (pl. az ellenbizonyítás következményeire sem oktatta ki a bíróság). Mivel az alapperben ún. „mulasztásos” ítélet született, a hiányos tájékoztatással az elsőfokú bíróság a vitatás lehetőségétől fosztotta őt meg. Jelentős zavarokat okozott az eljárás követhetőségében a felperesek azon magatartása is, hogy pertársuk halálát késve jelentették be, az elsőfokú bíróság ezt nem szankcionálta, így az eljárás során nem érvényesült a fegyveregyenlőség elve sem

[41] Az elsőfokú bíróság a vagyoni kár kapcsán az ellenbizonyítását nem vette figyelembe, pedig az annak hiányát igazoló, az áramszolgáltatótól származó okirati bizonyítékot is benyújtott.

[42] A nem vagyoni kárigény kapcsán az alapperben elfogadott egészségügyi, mentális és életviteli felperesi állításokkal összefüggésben pedig értékelendő, hogy az ellenbizonyítás szinte lehetetlen volt a számára. A felperesek nem vagyoni kárigénye logikai ellentmondást is tartalmazott, mert a személyenként érvényesített összeg számítása alapja közös(ségi) volt. A nyaraló kapcsán nem vagyoni kár nem érvényesíthető, mert a felperesek lakhatása megoldott volt. Az alapperben semmivel nem bizonyított összegek ismételt megítélése nemcsak méltánytalan számára, de minden alapot nélkülöző is. A teljes kártérítés elvéből következik az általa végig hangsúlyozott káron szerzés tilalma is, az elsőfokú ítélet ezt is sérti.

VI.

[43] A perújított I. r. és IV. r. felperes fellebbezés ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a perújító alperesi jogutód másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

[44] Arra hivatkoztak, hogy a több mint 7 évig tartó perújítási eljárás során lehetőséget kapott a perújító alperes, hogy elmulasztott nyilatkozatait megtegye, bizonyítékait előadja. Az

elsőfokú bíróság eleget tett a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének is és a perújító fél által előadottakat megfelelően vizsgálta és helyesen mérlegelte. A jogerős ítéleti tényállást a perújító alperes nem tudta cáfolni, pervesztessége nem az elsőfokú bíróság jog- vagy szakszerűtlen eljárásán, hanem a bizonyítás elégtelenségén alapult. A fellebbezésben foglaltakkal szemben az ingatlan sem korábban nem volt használható, sem jelenleg nem az, s valótlan a felperesek tényleges ingatlanhasználatára vonatkozó állítása is. Káron szerzés nem valósult meg. Vagyoni kárukát névl költségvetési főösszesítőjével, a becsatolt számlákkal, az előzményi per iratanyagával és előadásukkal igazolták. A javukra megállapított nem vagyoni kártérítés összege sem kirívóan magas, figyelemmel a jogsértés súlyára, annak rendkívül hosszú időtartamára és az érintettek számára.

VII.

[45] Miután a fellebbezés másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányul, az ítéltábla ezt vizsgálta elsődlegesen, de – az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint - az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértés hiányában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú eljárás megismétlésére nem látott lehetőséget.

[46] A fellebbezésben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság a pert a perújítás korlátai által lehetővé tett keretben újratárgyalta, s e keretek között a perújító alperes által előadottakat részletesen értékelte is. Helyesen mutatott rá arra, hogy a perújító alperes a jogerős ítélet tényállásával szemben nem tudott sikerrel igazolni olyan körülményt, mely alapján eltérő tényállás, vagy eltérő következtetés folytán a perújító félre kedvezőbb új határozat lett volna hozható, így az ítéltábla az elsőfokú ítélet megváltoztatására sem látott lehetőséget. Túlnyomórészt osztotta az elsőfokú ítélet jogi indokait is, s csupán annak részbeni korrekciójaként és a fellebbezésben foglaltak kapcsán mutat rá az alábbiakra.

[47] Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen ismertette - és a későbbiekben ismertetett kivételekkel helyesen alkalmazta - a perújítás (megengedhetőség körében érvényesülő) alábbi korlátait:

[48] -mi tekintendő a törvényi határidőn túl (elkéssetten) előadott perújítási oknak;

-mi az, ami ténykérdés jellege hiányában nem a perújítás tárgya (jogkérdés);

-a ténykérdések közül - az anyagi jog alapján – mi az, ami nem releváns;

-mi minősül új (el nem bírált) ténynek, s mi nem az.

VIII.

[49] A perújító alperes fellebbezésében foglaltakkal szemben nem a felperesek által érvényesített összegek ismételt megítélésére került sor a perújítási eljárásban. A perújítás rendkívüli jogorvoslat, mint ilyen – a perújító alperes beadványaiban foglalt téves

értelmezéssel szemben – nem az elsőfokú eljárás teljes megismétlését jelenti. Az alapper csak a törvényi határidőben előterjesztett és a tényleges perújítási kérelemmel érintett (megengedhető) részében kerülhetett újratárgyalásra (BH1996.605).

[50] Az elsőfokú bíróság az önhiba hiányát elsődlegesen a 2015.03.02. postára adott perújítási kérelem (ebből következően az abban előadott tények és bizonyítékok) kapcsán vizsgálta és állapította meg. Az önhiba hiányával kapcsolatban a perújított felperesek részéről fellebbezés (csatlakozó fellebbezés) nem került előterjesztésre, e körben az elsőfokú ítéletet - a Pp. 253. § (3) bekezdése korlátaira figyelemmel – az ítéltábla nem bírálhatta felül. Ebből következően a Pp. 261. § (1) bekezdése szerinti hat hónapos szubjektív határidő utolsó napján (2015.03.02.-án) postára adott perújítási kérelemben előadott tények és bizonyítékok határidőben előterjesztettnek minősültek.

[51] A 2015.03.02.-án postára adott beadványában a perújító alperesi jogutód az alábbi négy körülményre hivatkozott:

[52] (1.) a II-IV. r. felperesek nem tulajdonosai a nyaralónak (az aktív perbeli legitimáció hiánya),

[53] (2.) jogellenes magatartása hiányára (a kábelt nem ő vágta el),

[54] (3.) a földkábel kiépítésére hozzájárulása nélkül, szakmai szempontból is szakszerűtlenül, szabálytalanul került sor

[55] (4.) az ingatlan egyéb - az áramszolgáltatás hiányától eltérő - okból lakhatatlan.

[56] A törvényi határidőben előadott tényeket és bizonyítékokat az elsőfokú bíróság – a fellebbezésben foglaltakkal szemben – vizsgálta és értékelte.

[57] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a tulajdoni helyzet elbírált tény, helyesebben elbírált tényen alapuló – perújítással önmagában nem támadható – jogkövetkeztetés. A II-IV. r. felperesek javára a marasztalás alapjaként megjelölt (a perújított felperesek közös családi tervének megghiúsulásával összefüggő) immateriális hátrányok szempontjából a tulajdonjogi kérdés nem bír jelentőséggel.

[58] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a perújított felperesi használat jogcíme (a felek által „vezetékjognak” nevezett, ténylegesen kötelmi jogcím) a perújítással nem érintett előzményi perben hozott jogerős részítélet alapján ítélt dolognak minősül. Erre figyelemmel nem volt vizsgálható, hogy a perújító alperesi jogelőd és néhai férje hozzájárulása alapján vagy anélkül létesült a földkábel bekötés.

[59] A perújító alperesi jogelőd és néhai férje terhére az előzményi perben állított - a földkábel elvágásában megnyilvánuló - jogellenes magatartás a részítéletben nem került megállapításra, így az nem minősül a jelen perújítással nem is érinthető ítélt dolognak (rPp.

229. § (1) bek.). A perújítás alapperének ítélete a részítélettel elbírált jogcímes használat alapján kizárólag azt találta bizonyítottnak, hogy a felperesek ingatlanának áramellátását biztosító földkábel az alperesi ingatlanon semmisült meg. Azért tekintette károkozónak a perújító alperesi jogutódot és néhai házastársát, mivel az bizonyított volt, hogy az alperesi ingatlanon belül került sor a károkozásra, a kábel elvágására. Önmagában az alapperbeli ítélet fenti jogi következtetésének helyessége nem lehet perújítás tárgya. Olyan tényt pedig a perújító alperesi jogutód nem állított és igazolt, mely ettől eltérő jogi következtetésre adna alapot. Nem bizonyította azt a tényállítást, hogy nem ő, vagy házastársa, illetve az érdekkörükbe tartozó személy, hanem a szolgáltató vágta el a földkábelt, sőt utóbbi állítását végül feltételezésnek minősítette, s már nem is kívánta bizonyítani. A megszüntetett földkábel kiépítésének szabályossága pedig a magatartás jogellenessége és a perújító alperesi jogelőd marasztalása szempontjából súlytalan körülmény.

[60] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy azt sem tudta sikerrel igazolni a perújító alperes, hogy az áramellátás hiányának az ingatlan használata szempontjából nem volt jelentősége (az okozati összefüggés hiánya), mert az - az áramellátás hiányán kívül eső okokból – egyébként sem lett volna használható. Önmagában a használatbavételi engedély hiánya nem értékelhető ilyen okként. A használatba vételi engedély hiánya alapvetően az építkezés befejezetlenségén alapult, utóbbihoz pedig szükséges lett volna az áramellátás biztosítása. Nincs azt alátámasztó adat, hogy az biztosított áramellátás mellett is befejezetlen maradt volna az építkezés és a felperesek nem kérték volna használatbavételi engedély kiadását.

[61] A fentiekre figyelemmel a törvényi határidőben előadott tények alapján a perújító alperesi jogutódra nézve kedvezőbb ítélet nem volt hozható. Az elkésetten előadott tények és bizonyítékok figyelembevételére pedig nem volt lehetőség.

VIII.

[62] A fellebbezésben foglaltakkal szemben annak a valóban „atipikus” helyzetnek nem volt érdemi jelentősége, hogy a perújítással támadott jogerős ítélet ún. „mulasztásos” ítéletként került meghozatalra. Az alapper ítéletében megállapított tényállás nem kizárólag a felperesek előadásán alapult. A földkábel lefektetésének jogszerűsége – s ezáltal az alperesi magatartás jogellenessége – kapcsán az előzményi per jogerős részítélete, ezt meghaladó körben pedig a felperesek által csatolt okiratok, illetve a felperesek előadása alapján került megállapításra a tényállás. Nem el nem bíralt tény a felperesek azon alapperbeli előadása, mely a jogerős ítéletben megállapított tényálláshoz vezetett. A bíróság ugyanis a fél előadását bizonyítékként értékelheti. A Pp. 163. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás [Pp. 141. § (2) bekezdése] ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valóban fogadhatja el a tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel. Az egyik fél felhívás ellenére kétségbe nem vont előadásában szereplő ténynek a bíróság általi elfogadása szükségképpen elbírált tényt eredményez. A bíróság ugyanis a nem vitatott tényeket nem automatikusan állapítja meg a tényállás részeként, hanem csak akkor, ha azok tekintetében kételye nem merül fel, ami a bíróság részéről aktív, értékelő magatartást, az előadott tények valószínűségének vizsgálatát, értékelését feltételezi.

[63] Emiatt elbíralt ténynek minősül az áramellátás hiánya és annak következményei (a nyaraló használhatatlansága; az immateriális hátrányok) és a kettő között okozati összefüggés kapcsán a perújított felperesek által az alapperben előadott és a jogerős ítélet tényállásába beépült tények is.

[64] Helyesen hivatkozott fellebbezésében a perújító alperesi jogutód arra, hogy a perújítási kérelem megváltoztatását a rPp. nem tiltja. Azt azonban – noha erre az elsőfokú ítélet [21] bekezdése is rámutatott - elmulasztotta figyelembe venni, hogy a perújítási kérelem megváltoztatása esetén a bíróságnak a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján hivatalból meg kell vizsgálnia, hogy a megváltoztatott perújítási kérelem kapcsán is fennállnak-e a perújítás megengedésének a Pp. 260-262. §-ában meghatározott előfeltételei. Az előfeltételek között vizsgálendő a hat hónapos szubjektív és az öt éves objektív határidő megtartása. A konkrét esetben – a szubjektív határidő megtartásától függetlenül – az objektív határidő (2019. 09.02.) eltelte után újabb el nem bíralt tényre történő hivatkozás nem volt figyelembe vehető, legfeljebb a korábban (még az objektív és szubjektív határidőn belül) megjelölt el nem bíralt tényhez kapcsolódó bizonyíték, bizonyítási indítvány volt előterjeszthető. A köztes időszakban - 2015. 03.02. napja és 2019. 09.02. napja között - előadott új tények és bizonyítékok kapcsán pedig vizsgálni kell a perújítás megengedhetőségének törvényi feltételei között a szubjektív határidő megtartását.

[65] A 2015.03.02. postára adott perújítási kérelemben megjelölt – az előzőekben már értékelt - négy körülményhez képest a perújító fél által később előadottak kapcsán egységesen irányadó az, hogy olyan körülményt a perújító alperesi jogutód nem jelölt meg, mely alapján a megváltoztatott perújítási kérelem előterjesztésére nyitva álló hat hónapos szubjektív határidő valamely későbbi időponttól lenne számítható. Emiatt az is egységesen irányadó volt, hogy fenti négy körülményen túl előadott (a perújítási kérelem megváltoztatását eredményező) új tények súlytalanok voltak, vagy amiatt, mert már eleve az objektív perújítási határidőn túl kerültek előadásra, vagy amennyiben a jogerő időpontjától számított 5 éven belül, úgy nem volt valószínűsíthető a szubjektív perújítási határidő kitolódását eredményező későbbi tudomásszerzés, illetve akadályoztatás, melynek hiányában az – kellő gondossággal mellett – ne lett volna már 2015. 03.02. napján is előadható.

[66] Ennek megfelelően a fenti négy körülményt meghaladóan előadottak érdemi értékelése nem is lett volna lehetőség az elsőfokú eljárásban. Bár az elsőfokú bíróság e kört meghaladóan is értékelt egyes tényeket, ennek a döntés érdeme szempontjából nem volt jelentősége. Emiatt az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az áramellátás más módon történő biztosításának lehetőségére (mint a kárelhárítási-kárenyhítési kötelezettség elmulasztását megalapozó tényre) a perújító alperesi jogutód csak a szubjektív határidőn túl, 2016. május 22. napján hivatkozott (P.20.208/2015/7.), s ugyanezen beadványban – ugyancsak elkésztet - hivatkozott először arra, hogy a perújított felpereseket a javukra értékelt immateriális hátrány nem is érte, vagy, ha igen, úgy nem az áramszolgáltatás hiánya miatt, továbbá a vagyoni kár alapperben elfogadottól eltérő mértékére sem hivatkozott a törvényi határidőn belül.

[67] Önmagában az alapperbeli bizonyítékok értékelése a perújítási eljárásban nem támadható, így csak arra nem alapítható perújítás, hogy a felperesek által előadott immateriális hátrányokkal arányban nem álló, kirívóan magas nemvagyonni kártérítési összeget állapított meg az alapperben eljáró bíróság. Az alapper bírósága által így elfogadott tényeket – a bizonyítási nehézségekkel valóban érintett tények vonatkozásában is – a perújító alperes tartozott volna megdönteni. Ehhez az alapperben megállapított és az összecszerűség körében értékelt tények cáfolata (részbeni cáfolata), vagy olyan további tényállási elemek bizonyítása szükséges, melyek az alapperben már értékelt tényekkel együtt alkalmasak a perújító félre nézve kedvezőbb következtetésre és ezáltal kedvezőbb határozat hozatalára. Így annak terhe hárul a perújítóra, hogy az általa megjelölt új tény vagy bizonyíték a meglévő tényekkel és bizonyítékkal egybevetve alkalmas legyen az alapperbeli tényállás cáfolatára vagy megváltoztatására.

[68] A törvényes határidőben előterjesztett perújítási kérelem az összecszerűséget érintő új tény, bizonyítékot nem, kizárólag a kártérítés jogalapját érintő új tény, bizonyítékot jelölt meg. A perújítási kérelem – a későbbi beadványoktól eltérően – még nem a marasztalási összeg mértéke kapcsán hivatkozott a jogerős ítélet abszurdítására, hanem annak Alkotmányi alapú hivatkozásaival összefüggésben (Perújítási kérelem 2. bekezdés, jogerős ítélet 5. o. (6) bek.). (Megjegyzi az ítéltábla, hogy a fellebbezésben felhívott általános kártérítés csak a vagyoni kár fogalmához kapcsolódóan értelmezhető.) Így a perújítási határidőben perújításra alkalmas módon meg sem hivatkozott összecszerűségi körülményeket az elsőfokú bíróság nem értékelhette újra, a fellebbezésnek a marasztalási összeg mértékével kapcsolatos hivatkozásai is súlytalanok. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a perújító fél a nem vagyoni kár körében az alapper ítéleti tényállásától eltérő tényállás megállapítására alkalmas új tény, bizonyítékot határidőn túl sem jelölt. Az pedig a határidő megtartása esetén sem a perújítás keretében értékelendő, hogy a nem vagyoni kár összegének felperesek általi felszámítására milyen elv mentén került sor. A bizonyítási nehézségek áthidalására alkalmas bizonyítási eszközökkel [Pp. 190. § (3) bekezdés, Pp. 192. § (1) bekezdés, tanúk meghallgatása iránti indítvány] a perújító fél nem élt, holott a rokoni kapcsolat miatt a bizonyítás a bizonyítási nehézségekkel érintett körben sem minősíthető eleve „lehetetlennek”.

[69] Az elsőfokú ítélet helyes jogi álláspontjának megfelelően súlytalanok voltak a perújítási kérelemben az alapperben eljáró bíróság eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértéseire történő hivatkozások is, ezek nem perújítási kérelem, hanem - a törvényi feltételek fennállta esetén - fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem előterjesztésére adhattak volna alapot.

[70] A perújító alperesi jogutód érvelésével szemben a perújítási kérelem érdemi elbírálására nem hatott ki az, hogy a II. r. felperes halálának tényét késve jelentették be a felperesek, s így az eljárás félbeszakadása is csak később volt megállapítható. Az érintett eljárási szakban ugyanis az elsőfokú bíróság az önhiba hiánya körében a perújító alperes pszichés érintettsége miatti belátási képessége fennálltát vizsgálta, s nem a perújítás érdemében tárgyalt.

[71] A Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak teljesülésével kapcsolatban a fellebbezésben előadottak nem adtak alapot az elsőfokú eljárás megismétlésére. A releváns körben és a törvényi határidőkön belül előadottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kötelezettségének alapvetően eleget tett (10. sorszám alatti jegyzőkönyv 2.

o. 5. bek). Azon új tény vonatkozásában pedig, hogy az ingatlan az áramszolgáltatás hiányán kívül eső egyéb okból is használhatatlan volt – ilyen irányú tájékoztatás hiányában is - előterjesztette a perújító alperes a bizonyítékait, bizonyítási indítványait, így az elsőfokú bíróság által nyújtott tájékoztatás esetleges hiányosságának az ügy érdemére kiható jelentősége nem volt.

[72] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[73] A perújító alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárással kapcsolatos költségeit maga viseli, egyúttal köteles az I. és IV. r. perújított felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére, mely a perújított felpereseket képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján meghatározott és a kifejtett tevékenységgel arányban az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján 500.000,- Ft + áfa összegre mérsékelt díjából áll. A perújító alperes köteles az illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megtérítésére.

Győr, 2023. január 18.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Mészáros Zsolt sk.

Dr. Sarmon Hedvig

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró